

יולי 2025

מעו"דכן תכנון ובניה

לקוחות נכבדים,

אנחנו שמחים להציג בפניכם גיליון נוסף של מעו"דכן תכנון ובניה ובו עדכוני חקיקה, פסיקה והחלטות ועדת ערר מהעת האחרונה.

ביום 1.7.2025 פורסמו תקנות התכנון והבניה (רישוי בניה) (הוראת שעה) (מס' 2), התשפ"ה - 2025, הקובעות כי בתקופה של 120 ימים מיום פרסום התקנות, רשות הרישוי תפעיל את סמכותה לפי החוק ליתן תעודת גמר למבנה חדש המיועד למגורים (כמוגדר בתקנות), אף אם לא הושלמו כל תנאי ההיתר במועד הגשת הבקשה ובכפוף לקיום תנאים מסוימים המנויים בתקנות, וזאת במטרה להגדיל את מלאי דירות המגורים הכוללות מרחב מוגן תקני.

ביום 11.6.2025 פורסמו תקנות התכנון והבניה (בקשה להיתר, תנאים ואגרות) (תיקון), התשפ"ה-2025, לפיהן, בין היתר, תחול חובת התקנת מיתקן פוטו-וולטאי על בניינים שמתקיים לגביהם אחד מהתנאים המנויים בתקנות ולא חל לגביהם אחד מסעיפי הפטור. תחילתן של התקנות חצי שנה מיום פרסומן, והן יחולו על בקשה להיתר שהוגשה ביום התחילה או לאחריו.

ביום 16.7.2025 התקבל בקריאה שנייה ושלישית חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 163) (שינוי גודל מרחב מוגן דירת), התשפ"ה-2025, הקובע, בין היתר, כי יורחב ההסדר שנקבע בתיקון מס' 149 לעניין תוספת שטח של עד 3 מ"ר למרחב מוגן דירתי שישמש חדר שירותים או חדר רחצה, מבלי שהדבר ייחשב לסטייה ניכרת, כך שההסדר לא יחול רק ב"אזור עימות", וכן תתאפשר תוספת נוספת של עד 3 מ"ר למרחב המוגן הדירתי, ובלבד שהוא נוסף לשטח רצפה שישמש חדר שירותים או חדר רחצה (וזאת מלבד בדירות ששטחן אינו עולה על 80 מ"ר).

עוד לאחרונה הונחה על שולחן הכנסת הצעת חוק בעלות אחודה (תיקוני חקיקה), התשפ"ה-2025, המציעה לתקן את סעיף 3(ב) לתוספת השישית לחוק התכנון והבניה ואת סעיף 4(5)(ב) לחוק לקידום הבנייה במתחמים מועדפים (הוראת שעה), תשע"ד-2014, כך שלצד הדרישה הקיימת היום לפיה יחידות דיור להישג יד תהיינה בבעלות אדם אחד, יתאפשר גם "ניהול אחוד" של יחידות דיור בהישג יד, כלומר בעלות שאינה אחודה ובמקביל ניהול הנכסים על-ידי גוף אחד.

נאחל לכם קריאה מהנה, בתקווה לימים שקטים ולשובם של כל החטופים והחיילים במהרה לביתם.

ביהמ"ש המחוזי - בעת חישוב ההשבחה בגין תוכנית פינוי-בינוי אין להביא בחשבון שווי שימוש בתקופת הביניים, אך יש להפעיל את מקדם הדחייה על ההפרש בין שווי המצב החדש לשווי המצב הקודם

*

ביהמ"ש המחוזי - בעת עריכת תחשיב השבחה לתוכנית מקומית/מפורטת יש לנטרל משווי המצב הקודם ציפיות להשלמת ההליך התכנוני שמקורן בתוכניות מתאר מחוזיות או ארציות

*

ביהמ"ש המחוזי - תכנית הכוללת מקטע של דרך ארצית לא תחשב בהכרח ל"תכנית דרך"

*

ועדת הערר - הפטור מהיטל השבחה בגין ממ"דים יחול כאשר הסכם הפינוי-בינוי נחתם לפני אישור התכנית

*

ועדת הערר - תכנית איחוד וחלוקה שכל פועלה בהקצאה מחדש של זכויות קנייניות במגרשים עשויה להקים חיוב בהיטל השבחה

*

ועדת הערר - אין זכות התנגדות או ערר בשלב תכנית העיצוב האדריכלית

מוזמנים לבקר אותנו:

www.fbclawyers.com

ולעקוב אחרינו:

בעת חישוב ההשבחה בגין תוכנית פיננו-בינוי אין להביא בחשבון שווי שימוש בתקופת הביניים, אך יש להפעיל את מקדם הדחייה על ההפרש בין שווי המצב החדש לשווי המצב הקודם

עמ"נ (ת"א) 18341-09-24 הוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל אביב-יפו נ' נועה לב (נבו, 26.6.2025)

בבית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב -יפו בפני כבוד השופט גלעד הס, ניתן ביום 26 יוני 2025.

ערעור על החלטת ועדת הערר לפיצויים ולהיטלי השבחה מחוז תל אביב, במסגרתו נדונה סוגייה החוזרת על עצמה בהליכי השבחה רבים שעניינם בתוכניות פיננו-בינוי והיא – האם יש להביא בחשבון בתחשיב ההשבחה את שווי השימוש בדירות הקיימות בתקופה שבין אישור תוכנית פיננו-בינוי ועד למימושה (להלן: **שווי שימוש בתקופת הביניים**)? כב' השופט הס הבהיר בפתח פסק הדין כי לערעור "השלכות רוחב משמעותיות לגבי אופן חישוב היטלי ההשבחה בגין פרויקטים של התחדשות עירונית ופיננו-בינוי".

במקרה זה, שומת ההשבחה הוצאה על-ידי הוועדה המקומית עקב מימוש במכר של דירה בודדת לאחר אישור תוכנית פיננו-בינוי (תא/3385). שמאי הוועדה המקומית חישב את שווי המצב החדש עבור תוכנית הפיננו-בינוי במלואה תוך הבאה בחשבון של דמי השימוש בתקופת הביניים והפעלת מקדם דחייה לכלל הזכויות במצב החדש, ומתוך זה גזר את החלק היחסי המיוחס לדירה הבודדת מתוך הפרויקט המלא. השמאים מטעם המשיבה, גב' לב, חישובו את שווי המצב החדש באותה שיטת חישוב, אך נטרלו מהתחשיב את שווי דמי השימוש בתקופת הביניים, וכך עשה גם השמאי המכריע. הוועדה המקומית הגישה ערר על השומה המכרעת, אשר נדחה, ועל ההחלטה הדוחה את הערר הוגש הערעור המנהלי.

כב' השופט הס קבע כי במקרה של מכירת דירה בודדת בפרויקט התחדשות עירונית או פיננו-בינוי, דרך המלך לחישוב ההשבחה היא שיטת ההשוואה הישירה, וזאת על סמך עסקאות שנעשו במתחם לרבות העסקה מושא שומת היטל ההשבחה. בעת שימוש בשיטת ההשוואה הישירה, אין כל מקום להוספת שווי שימוש בתקופת הביניים. בנסיבות מקרה זה, חישוב ההשבחה לפי שיטת השוואה הישירה הוביל לתוצאה נמוכה יותר מזו שנקבעה על-ידי השמאי המכריע ואומצה על-ידי ועדת הערר, ועל כן היות שלא הוגש ערעור נגדי מטעם המשיבה, נדחה ערעור הוועדה המקומית.

יחד עם זאת, "למען שלמות התמונה" ועל מנת "להבהיר את הדין", כב' השופט הס התייחס בפסק הדין גם לסיטואציה נוספת, והיא מקרה בו הפרויקט מומש במלואו בדרך של היתר בנייה; וקבע כי במקרה כזה, או במקרה בו לא ניתן לאתר עסקאות השוואה ראויות, יחושב היטל ההשבחה בדרך הבאה:

בשלב הראשון, יחושב שווי כלל המקרקעין במצבם הקודם, לפני אישור התכנית. בשלב השני, יחושב שווי כלל המקרקעין בהתאם לזכויות מכוח התוכנית החדשה, בהנחה כי הזכויות הנובעות ממנה זמינות ומבלי להביא בחשבון שווי שימוש בתקופת הביניים. בשלב השלישי, ייקבע מקדם הדחייה, המבוסס על תקופת הדחייה הצפויה וריבית ההיוון המתאימה. בשלב הרביעי, תקבע ההשבחה מכוח התוכנית, והיא ההפרש שבין השווי במצב החדש לבין השווי במצב הקודם, כאשר ההפרש יוכפל במקדם הדחייה. הודגש, כי כאשר עורכים את החישוב בדרך זו, אין כל מקום להוספת שווי שימוש בתקופת הביניים.

בעת עריכת תחשיב השבחה לתוכנית מקומית/מפורטת יש לנטרל משווי המצב הקודם ציפיות להשלמת ההליך התכנוני שמקורן בתוכניות מתאר מחוזיות או ארציות

עמ"נ (חיפה) 67290-02-24 הימנותא בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה יישובי הברון (נבו, 11.6.2025).

בבית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים בפני כבוד השופט הבכיר רון סוקול, ניתן ביום 11 ביוני 2025.

עסקינן בערעור על החלטת ועדת הערר לפיצויים והיטל השבחה במחוז חיפה, במסגרתו נדונה השאלה האם בעת

חישוב היטל השבחה בגין מקרקעין ששונה ייעודם מחקלאי למגורים, יש להביא בחשבון בתחשיב שווי המצב הקודם את הציפיות שנוצרו כתוצאה מאישור תכניות המתאר הארצית (תמ"א/35) והמחוזית (תמ"מ/6), שסימנו את המקרקעין כ"אזור פיתוח עירוני", או שמא יש לנטרל את השפעות תוכנית המתאר הארצית והמחוזית ולשום את המקרקעין לפי ייעודם החקלאי בלבד (כפי שקבעה ועדת הערר אשר ראתה בתוכניות כרצף תכנוני אחד).

בית המשפט דחה את הערעור וקבע כי על אף שככלל, מקום בו עלה ערך המקרקעין בשל אירועים שאינם כלולים ברשימת האירועים המטילים חבות בהיטל השבחה - כגון תוכנית מתאר ארצית ומחוזית - יש להביאם בחשבון בהערכת השווי במצב הקודם, הרי שהמצב שונה כאשר נטען להשפעתן של תוכניות, שאינן מטילות חבות כשלעצמן, אך מהוות חלק מ"רצף תכנוני אחד". נקבע, כי ההליך התכנוני אינו מתמצה רק בתוכנית המשביחה, קרי התוכנית המקומית או המפורטת שאישורה הוא האירוע המשביח הגורר חיוב בהיטל השבחה, אלא הוא עשוי להיות ארוך יותר ולהתחיל באישורן של תוכניות מתאר במדרג גבוה יותר.

במקרה זה, כך נקבע, התוכנית הארצית התוותה מגמות כלליות לפיתוח כל השטחים בישראל, התוכנית המחוזית התוותה עקרונות לפיתוח בשטח המחוז, ורק לאחר מכן באו התוכניות המשביחות וקבעו הוראות ברורות לעניין ייעוד כל חלקה וכל מגרש, קרי מדובר ברצף תכנוני אחד. בית המשפט הטעים כי קבלת עמדת המערער, לפיה יש להביא בחשבון במצב הקודם את השפעת תכניות המתאר הארצית והמחוזית, הייתה מביאה להתעלמות מחלק חשוב מההליך התכנוני שאפשר את שינוי הייעוד, ולפיכך הייתה מסכלת את תכלית היטל השבחה.

לפיכך, נקבע שיש לנטרל משווי המצב הקודם את הציפיות להשלמת ההליך התכנוני שמקורן באישורן של תוכנית המתאר הארצית ותוכנית המתאר המחוזית.

תכנית הכוללת מקטע של דרך ארצית לא תחשב בהכרח ל"תכנית דרך"

עמ"נ 48074-01-23 הוועדה המקומית לתכנון ובניה קריית שמונה נ' ה.מ.ג.ל נדל"ן ומדינת ישראל (נבו, 29.5.2025)

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים בפני כבוד השופטת עינב גולומב, ניתן ביום 29 מאי 2025.

עסקינן בערעור שהגישה הוועדה המקומית לתכנון ובניה קריית שמונה (להלן: "הוועדה המקומית") על החלטת וועדת הערר לפיצויים והיטלי השבחה, שעניינה חיוב הוועדה המקומית לשלם למשיבה 1 פיצויים בגין פגיעה במקרקעיה עקב אישור תוכנית, תוך דחיית דרישת הוועדה המקומית לשיפוייה על-ידי המדינה (המשיבה 2 לערעור) בגין חלק מהפיצוי בהתאם לסעיף 119ד(א) לחוק התכנון והבניה.

התכנית מושא הדיון הינה תוכנית ג/19257 להקמת שכונת יובלים א' בקריית שמונה (להלן: "התוכנית"), המשתרעת על שטח רחב המיועד להקמת שכונת מגורים חדשה, מבני ציבור ושטחים ציבוריים, וכוללת בשטחה מקטע המשוך לדרך ארצית (כביש 90).

המחלוקת העיקרית הייתה האם יש לראות בתוכנית כ"תכנית דרך" אם לאו, וכפועל יוצא, האם קמה חובת שיפוי מצד המדינה כלפי הוועדה המקומית מכוח סעיף 119ד(א) לחוק, בגין פיצויי ירידת הערך שנפסקו לטובת המשיבה 1 עקב הפגיעה במקרקעיה כתוצאה מאישור התוכנית. נציין, כרקע כללי, כי בהתאם לסעיף 119ד(א) לחוק התכנון והבניה, על המדינה לשפות את הוועדה המקומית ב-70% מסכום הפיצוי שנפסק לפי סעיף 197 לחוק עקב אישור "תוכנית דרך". המושג "תוכנית דרך" הוגדר בסעיף ההגדרות לחוק התכנון והבניה בתור "תכנית לדרך" הכלולה בתכנית מתאר ארצית לדרכים או בתכנית מתאר ארצית למסילות ברזל, או תכנית הנגזרת מתכנית מתאר ארצית לדרכים, או תכנית לדרך המהווה עורק תחבורה ראשי (אשר הגורמים המוסמכים המנויים בסעיף החליטו כי יראו אותה כתכנית דרך לעניין החוק).

השאלה הפרשנית היא, איפוא, האם עצם הכללה של מקטע המשוך לדרך ארצית בשטח תכנית להקמת שכונת מגורים, גוררת את המסקנה כי ענייננו בתכנית שיש לסווגה "כתכנית דרך" במובן החוק, ולהחיל עליה את הוראת השיפוי.

בית המשפט קבע כי התשובה לשאלה זו היא בשלילה, בציינו כי פרשנות ההגדרה של "תכנית דרך" בחוק מביאה למסקנה כי מדובר בתכנית שנועדה כולה, או למצער בעיקרה, לדרך ארצית, להבדיל מתכנית שתכליתה אחרת אף אם היא כוללת בתוכה רכיבים של דרך כאמור. לפי בית המשפט, מסקנה זו עולה הן מלשון החוק וממבנה ההסדר החקוק והן מהתכלית העומדת ביסודו, שהיא לייעל ולזרז הליכי תכנון של דרכים ארציות ומסילות ברזל. עוד נקבע, כי תוכניות בעלות תכליות "מקומיות" מובהקות (כגון התוכנית שבנדון), אינן צפויות להיתקל בקושי מהסוג שעמד ביסוד הוראת השיפוי, שהוא החשש להיעדר סימטריה בין נשיאה בחבות הפיזי לבין האפשרות לגבות היטל השבחה, כלומר, הנימוק של היעדר יכולת של הרשות לגבות היטל השבחה על פניו אינו רלבנטי לתוכנית הנדונה.

הפטור מהיטל השבחה בגין ממ"דים יחול כאשר הסכם הפינוי-בינוי נחתם לפני אישור התכנית

ערר (תל אביב-יפו) 86023-04-23 הוועדה המקומית לתכנון ובניה בת ים נ' אבי את ניסים בובליל 2002 בע"מ (נבו, 29.5.2025)

בוועדת ערר לתכנון ובניה פיצויים והיטלי השבחה מחוז תל אביב בפני יו"ר הוועדה עו"ד הלל גלקופ, ניתן ביום 29 במאי 2025.

ועדת הערר דנה בעררים הדדיים על שומה מכרעת בפרויקט פינוי-בינוי. ערר הוועדה המקומית התמקד בשאלה האם יש להחיל את הפטור מהיטל השבחה בגין שטחי ממ"דים מכוח סעיף 19(ב)(9)(א) לתוספת השלישית לחוק התכנון והבניה, כאשר הסכם המכר בין בעלי הדירות ליזם נחתם לפני אישור התכנית המשביחה.

ועדת הערר קבעה, בין היתר, כי אין מקום לראות בהסכמי פינוי בינוי שנחתמו בטרם אושרה התוכנית המשביחה כמימוש שבא לאחריה. כלומר, זכויות שנמכרו ליזם בעסקת הפינוי-בינוי, בטרם אושרה התוכנית המשביחה, ייחשבו לממומשות לצורך היטל השבחה בעת מתן היתר הבניה לאחר אישור התכנית, ועל כן יחול על זכויות אלו הפטור עבור ממ"דים. לעומת זאת, כאשר הסכם המכר נחתם לאחר אישור התכנית, החיוב בהיטל השבחה מתגבש כבר במועד החתימה על ההסכם, ולכן לא יחול הפטור בגין הממ"דים. הוועדה הדגישה את ההבחנה המהותית בין הסכמי פינוי-בינוי, בהם היזם הוא המתעשר העיקרי מהתכנית, לבין עסקאות קומבינציה רגילות, וקבעה כי אין להחיל את הקביעות שנקבעו בעניין "סלונימסקי" (בו נדונה השאלה האם עסקת קומבינציה שנערכה לפני תחילתה של תוכנית וכללה תנאי המתלה את ההסכם באישור התוכנית, מהווה מימוש זכויות לצורך היטל השבחה), על פרויקטי פינוי-בינוי.

סוגיה נוספת שנדונה בערר זה עניינה בטענת החברה כי התכנית כוללת סעיף "התכלות זכויות" ולפיכך יש לקבוע "מקדם סיכון" לאפשרות שהתכנית לא תמומש. אף שוועדת הערר קיבלה במקרה זה את הטענה המקדמית של הוועדה המקומית בדבר קיומו של השתק דיוני, ועדת הערר ציינה בבחינת למעלה מן הצורך, כי אילו הייתה הסוגייה נדונה לגופה הרי שהיא הייתה מתקבלת. ועדת הערר דחתה לעניין זה את טענת הוועדה המקומית לפיה הבקשה להיתר אושרה בסופו של דבר והתוכנית לא התכלתה, והבהירה כי בחינת השווי נעשית בהתאם למועד הקובע של התוכנית המשביחה, וכי קונה סביר במועד הקובע אינו יודע בוודאות כי היתר יאושר בסופו של יום, ולכן ייקח בחשבון הפחתה מסוימת בשווי נוכח הסיכון להתכלות הזכויות.

בנוסף, וועדת הערר דחתה גם את הטענה כי תכנית איחוד וחלוקה שאינה מוסיפה זכויות בניה אינה משביחה, וקבעה כי עצם יצירת הוודאות התכנונית והסרת חסמים מהווה השבחה "בדרך אחרת".

תכנית איחוד וחלוקה שכל פועלה בהקצאה מחדש של זכויות קנייניות במגרשים עשויה להקים חיוב בהיטל השבחה

ערר (חי') 8535-06-23 דר נופרים בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה קרית אתא (נבו, 26.5.2025)

בוועדת ערר מחוזית לפיצויים והיטלי השבחה מחוז חיפה בפני יו"ר הוועדה עו"ד ברק נ. שוורץ, ניתן ביום 26 מאי 2025.

עסקינן בעררים מאוחדים, שמרביתם הוגשו כנגד שומות מכרעות, בהם השאלה העיקרית היא האם תוכנית איחוד וחלוקה הכוללת 15 מגרשים, אשר אינה משנה את גבולות המגרשים או מבצעת בהם כל שינוי תכנוני אחר זולת הקצאה מחדש של הזכויות הקנייניות במגרשים אלו (להלן: "התוכנית"), מקימה חיוב בהיטל השבחה?

ועדת הערר דחתה את טענות העוררים כנגד עצם החיוב בהיטל השבחה הנובע מאישור התוכנית, וקבעה כי תוכנית אינה חייבת לשנות את תכונות המקרקעין בכדי שהיא תמצא כתוכנית משביחה, שכן סעיף 2 לתוספת השלישית קובע במפורש כי תוכנית יכולה להביא להשבחה גם בכל "דרך אחרת", וזו כוללת גם שיפור זמינות. במקרה זה, נקבע כי קיימת התעשרות בפועל של בעלי הזכויות במקרקעין הנובעת משיפור הזמינות והשימויות של זכויות הבנייה בהן, וזאת, בין היתר, לאור הפחתת מספר השותפים בכל מגרש כתוצאה מאישור התוכנית (בין 1-10 שותפים בכל מגרש מכוח התוכנית הנדונה, לעומת בין 16-25 שותפים בכל מגרש מכוח המצב התכנוני הקודם).

עוד דחתה ועדת הערר את טענת העוררים לפיה לא חלה השבחה מאחר והתוכנית לא ביטלה לחלוטין את מרכיב המושע, אלא רק שיפרה אותו. ועדת הערר קבעה לעניין זה כי אין הכרח שהשותפות בקרקע תבוטל לחלוטין בכדי לשפר את זמינות הבנייה בה, אלא די בהפחתה משמעותית של מרכיב השותפות בכדי להגביר את זמינות הבנייה בקרקע ולהעשיר את בעליה.

עוד קבעה ועדת הערר כי בנסיבות העניין התקיים גם קשר סיבתי ישיר בין אישור התוכנית, לבין התעשרות בעלי הזכויות מריכוז זכויותיהם על פיה, שכן אלמלא אישור התוכנית, בעלי הזכויות לא היו יכולים בנסיבות הקיימות להביא לריכוז זכויותיהם בדרך אחרת, שכן "שיבוץ" מחדש של זכויות הבעלים במגרשים היא סמכות ייחודית שהופקדה בידי מוסדות התכנון בלבד.

אין זכות התנגדות או ערר בשלב תכנית העיצוב האדריכלית

ערר (תל אביב-יפו) 1141-09-24 חן ואיתי גינדי לישראל בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה תל אביב-יפו (נבו, 3.2.2025).

בוועדת ערר מחוזית לתכנון ובניה מחוז תל אביב בפני יו"ר הוועדה עו"ד מיכל דגני הלברשטם, ניתן ביום 3 בפברואר 2025.

עסקינן בערר שהוגש כנגד החלטת הוועדה המקומית לאשר את תכנית 507-0915108 (מרכז רובע שדה דב), בטענה כי הבינוי המוצע יגרום לפגיעה משמעותית בפרויקט המגורים של העוררות בשל השפעות שליליות על משטר הרוחות.

במסגרת הערר טענו העוררות כי דחיית התנגדותן לתכנית תוך הפניית סוגיית משטר הרוחות לבחינה במסגרת תכנית העיצוב האדריכלית פוגעת בזכותן, שכן בשלב זה לא תעמוד להן זכות התנגדות או ערר. ועדת הערר דחתה טענה זו, וקבעה כי תכנית העיצוב האדריכלית העתידית אינה מהווה תכנית סטטוטורית עצמאית לפי חוק התכנון והבניה, אלא נספח לתכנית המאושרת, שמטרתו לשרטט ברמת פירוט גבוהה את הבינוי המיועד, מבלי לשנות את עקרונות התכנון שנקבעו בתכנית המפורטת. ועדת הערר הבהירה כי כל הפרטים המהותיים - גובה הבניינים, שטחם, מיקומם וקווי הבניין - נקבעים כבר בשלב התכנית המפורטת, והציבור זכאי להגיש התנגדות ובעת הצורך ערר בשלב זה בלבד. תכנית העיצוב נועדה לדייק ולשפר את התכנון ברזולוציה מצומצמת, מבלי לחרוג מהגבלות שנקבעו בתכנית

המפורטת, ואין הצדקה למתן זכות התנגדות או ערר נוספת ביחס לפרטי העיצוב, כל עוד אלו עומדים בהוראות התכנית המאושרת.

לפיכך, ועדת הערר קבעה כי אין לציבור זכות התנגדות או ערר נוספת ביחס לפרטים העתידיים הצפויים להיכלל בתכנית העיצוב האדריכלית, מעבר לזכות ההתנגדות והערר אשר ניתנו במסגרת הליך אישור התכנית המפורטת.

**מחלקת תכנון ובניה
פישר (FBC & Co.)**

למידע נוסף אנו עומדים לרשותכם בכל שאלה או הבהרה ונשמח לסייע ככל הנדרש.

03-6944190

ygorelik@fbclawyers.com

עו"ד יניב גורליק

.....
הכלול באגרת מידע זו הוא מידע כללי בלבד, הוא אינו חוות דעת משפטית או ייעוץ משפטי ואין להסתמך עליו. כל הזכויות שמורות לפישר (FBC & Co.).
להירשם למייל זה או להסרה מרשימת התפוצה : news@fbclawyers.com